

Ո Ղ Ջ Ե Ր Թ

Լոյսի պալատ մը հսկայ՝ ծովուն վըրայ կը ծրփայ.
Ալիքներուն հետ ջուրին աստղերը լուռ կը հեւան...
Մութը կ'իջնէ աչքերուս՝ սեւ թռչունի մը նման
Ու կը նստի երկրնքին, հոգիներո՛ւն ալ վըրայ ...:

Ծրփանքներէն ջուրերուն քարերը մեղմ կը հեծեն ...
Կայմե՛ր, կայմե՛ր ուղղաձիգ՝ խաւարին դէմ կը պոռթկան,
Ու սոյլին մէջ սարսըռուն՝ կ'առնէ պալատն իր ճամբան:
Օ՛հ, վաղքը այդ լոյսերուն՝ անդունդներուն վըրայէն ...:

Քարափն անձայն կը խռկայ ոտքերուս տակ երերուն.
Անձէս նետ մը կ'արձակուի ու կը սուրայ հոն, հեռուն՝
Ուր հոգի մը հոգիէս անջատուեցաւ դեռ հիմայ...:

Սիրտըս ջուրին մէջ ինկող աստղի մը պէս կը դողայ՝
Քօղերն իրենց արձակած երբ կը սահին օրօրուն՝
Հարսներու պէս ըսպիտակ առագաստները ծովուն...:

Լոյսի պալատը հիմա՝ ծովուն մէջ դե՛ռ կը ծրփայ ...:

Լանուսա

ՅԱՐՈՒԹ ԵՂԵԳԵԱՆ